

**Аналіз регуляторного впливу
проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України
«Про відновлення платоспроможності боржника
або визнання його банкрутом»
щодо забезпечення здійснення приватизації»**

**1.Опис проблем, які передбачається розв'язати шляхом державного
регулювання**

Законом України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» (далі – Закон) передбачено такі судові процедури банкрутства, що застосовуються до боржника:

- розпорядження майном боржника;
- мирова угода;
- санация (відновлення платоспроможності) боржника;
- ліквідація банкрута.

Найбільш розповсюдженими процедурами, що застосовуються під час провадження у справі про банкрутство, є розпорядження майном боржника, санация, ліквідація. Строки здійснення вказаних процедур обмежено законом.

Варто зауважити, що лише процедура розпорядження майном передбачає збереження в повному обсязі повноважень органу управління боржником визначених чинним законодавством та установчими документами: скликання загальних зборів акціонерів, організація та проведення засідань наглядової ради, роботу ревізійної комісії, а також прийняття рішень щодо розпорядження активами державного підприємства та ін.

Винесення господарським судом рішення про введення процедур санації та ліквідації боржника згідно з приписами Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» припиняє вказані повноваження органу, уповноваженого управляти майном боржника.

На сьогодні як ніколи нагальною є потреба наповнення Державного бюджету України, одним із основних джерел якого є кошти від приватизації. Однак, у процедурах санації та ліквідації, коли керівником підприємства є арбітражний керуючий, не підконтрольний та не підзвітний Фонду державного майна України, відбувається відчуження майна боржника та, як наслідок, знецінення належного державі пакета акцій.

Що стосується державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, то продаж у зазначених процедурах банкрутства майна підприємства призводить до порушення замкнутого технологічного циклу та унеможливорює його продаж у процесі приватизації як єдиного майнового комплексу.

Крім того, непоодинокими є випадки не приведення діяльності акціонерних товариств у відповідність до Закону України «Про акціонерні

товариства», зокрема здійснення дематеріалізації акцій, що зупиняє їх приватизацію. Але через відсторонення органу, уповноваженого управляти майном боржника у процедурах санації та ліквідації від управління боржником внесення змін до його установчих документів шляхом проведення загальних зборів акціонерів є проблематичним, та у більшості випадків неможливим.

Результатом такого стану справ є неможливість здійснення приватизації акціонерних товариств та державних підприємств, які перебувають у процедурах банкрутства, що може призвести у цей складний для країни час до зриву запланованих надходжень до Державного бюджету України від приватизації.

2. Головні цілі державного регулювання

Зміни до Закону, що пропонуються, дозволять уникнути обезцінення належних державі пакетів акцій акціонерних товариств та сприятимуть збереженню цілісності єдиних майнових комплексів державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.

3. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення зазначених цілей

Першою альтернативою є збереження існуючого стану та нерозроблення змін до Закону, які передбачають припинення справ про банкрутство підприємств-боржників державного сектору економіки, щодо яких прийнято рішення про приватизацію та не порушення їх до її завершення.

Можлива і друга альтернатива – врегулювання порушених проблемних питань шляхом прийняття відповідного проекту Закону. Прийняття запропонованого регуляторного акта є найбільш оптимальним способом врегулювання проблемних питань.

4. Нормативно – законодавча база

Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Господарський процесуальний кодекс України, Закон України «Про Фонд державного майна України», Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», Закон України «Про управління об'єктами державної власності».

5. Опис механізмів та заходів для роз'язання проблеми

Проект Закону передбачає припинення провадження у справах про банкрутство підприємств-боржників державного сектора економіки, щодо яких прийнято рішення про приватизацію, крім тих, що ліквідуються за рішенням власника, та не порушення їх до її завершення.

6. Обґрунтування можливостей досягнення встановлених цілей у разі прийняття запропонованого регуляторного акта

Зміни до Закону можуть вноситись у разі змін у чинному законодавстві. Оцінка можливості впровадження акта та виконання вимог акта суб'єктами господарювання висока.

Впровадження цього проекту Закону дасть змогу забезпечити планові надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації підприємств державного сектору економіки, які на теперішній час перебувають у процедурах банкрутства, а також запобігти банкрутству інших запланованих до приватизації підприємств державного сектору економіки.

Реалізація запропонованого регуляторного акта не потребує додаткових матеріальних та фінансових витрат з Державного бюджету України.

Очікувані наслідки дії запропонованого регуляторного акта не передбачають завдання шкоди суб'єктам господарювання.

Запровадження зазначеного проекту Закону забезпечить високу вірогідність досягнення поставлених цілей.

7. Очікувані результати прийняття акта

Зміни до Закону, що пропонуються, дозволять уникнути обезцінення належних державі пакетів акцій акціонерних товариств та сприятимуть збереженню цілісності єдиних майнових комплексів державних підприємств, щодо яких прийнято рішення про приватизацію.

Розподіл вигод і витрат для суб'єктів регуляторного акта у зв'язку з прийняттям запропонованого акта наведено у таблиці.

Суб'єкти	Вигоди	Витрати
Держава	Забезпечення збільшення надходжень до Державного бюджету України коштами від приватизації.	Додаткові витрати відсутні
Суб'єкти господарювання	Збереження цілісності майнових комплексів.	Додаткові витрати відсутні
Громадяни	_____	_____

Таким чином, на підставі аналізу вигод та витрат можна зробити висновок про доцільність запровадження такого регулювання.

8. Обґрунтування строку чинності регуляторного акта

Строк чинності регуляторного акта необмежений.

9. Показники результативності регуляторного акта

Прийняття проекту Закону надасть можливість забезпечити планові надходження до Державного бюджету України коштів від приватизації підприємств державного сектору економіки, які на теперішній час перебувають у процедурах банкрутства, а також запобігти банкрутству інших запланованих до приватизації підприємств державного сектору економіки.

Прогнозними значеннями якісних та кількісних показників результативності регуляторного акта є:

кількість приватизованих суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія акта;

обсяг коштів, отриманих від їх приватизації.

10. Заходи, за допомогою яких буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта

Стосовно регуляторного акта буде здійснюватись базове, повторне та періодичне відстеження у межах строків, установлених статтею 10 Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності". Базове відстеження буде здійснюватися через рік після набрання чинності регулятором актом або більшістю його положень з метою оцінки стану суспільних відносин, на врегулювання яких спрямована дія, шляхом застосування статистичних даних суб'єктів господарювання, пов'язаних з виконанням вимог акта.

Повторне відстеження здійснюється через рік після базового відстеження з метою оцінки ступеня досягнення цим актом визначених цілей шляхом застосування статистичних даних суб'єктів господарювання, пов'язаних з виконанням вимог акта. Установлені кількісні та якісні показники результативності акта порівнюються із значеннями аналогічних показників, що встановлені під час базового відстеження.

Періодичне відстеження здійснюється раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження, в тому числі у разі, коли дію акта, прийнятого на визначений строк, було продовжено з метою оцінки ступеня досягнення актом визначених цілей шляхом застосування статистичних даних суб'єктів господарювання, пов'язаних з виконанням вимог акта. Установлені кількісні та якісні значення показників результативності акта порівнюються із значеннями аналогічних показників, що встановлені під час повторного відстеження.

У процесі відстеження встановлюється кількісне та якісне значення для кожного показника результативності, визначеного під час проведення аналізу впливу регуляторного акта.

Аналіз регуляторного впливу підготовлено Управлінням з питань відновлення платоспроможності та представництва Фонду у справах про банкрутство Юридичного департаменту Фонду державного майна України (вул. Кутузова, 18/9, м. Київ 133, 01601, тел./ 200-36-46).

В. о. Голови Фонду

Д. Парфененко